

Nebijoti aukoti laisvą laiką labdarai

Pagalba lietuviškoms organizacijoms tvarkantis su finansais dr. Edvardui Bubniui teikia džiaugsmo. Jis seniai perprato savanoriško darbo prasmę, lietuviybės daigėlį jam puikiai iškiepijo tėveliai, o finansai – jo profesinė sritis. Tad viskas labai gerai sutampa. Jis taip pat ragina pernelyg nespausti jaunų lietuvių, nereikalauti iš jų didelės finansinės paramos. Juk jiems svarbiausia pirma patiems ant kojų atsistoti, siekti karjeros, o tuomet jau galima tikėtis, kad jie ir patys pajaus poreikį remti lietuvišką veiklą iš savo kišenės.

Apie tai ir dar daugiau kalbėjosi PLB valdybos Viešųjų ryšių komisijos pirmininkė Dalia Shilas ir PLB išdininkas, PLB Finansų komisijos narys dr. E. Bubnys.

PLB išdininkas, PLB Finansų komisijos narys dr. Edvardas Bubnys

„A journey of a thousand miles begins with a single step“, – Lao Tzu.

Kas jus paskatino užsiimti lietuviška veikla?

Tokių skatinimų netrūko. Gimiau (1951 m.) ir augau lietuvių dipukų šeimoje Čikagos Marketo parke (Marquette Park). Man atrodo, kad mano tėvų kartos lietuviai svajojo apie savo nepriklausomą valstybę ir tikėjo, kad pasiaukodami prisidės prie jos atkūrimo. Deja, gimęs Jungtinėse Amerikos Valstijose, aš neturėjau tokių prisiminimų.

Užsiimti lietuviška veikla mane skatino Ilinojaus universiteto finansinės ekonomikos doktorantų mokytojai: JAV, Baltimorėje, gimęs vokiečių kilmės dr. Paulas Useldingas, JAV, Naujajame Orleane, gimęs prancūzų kilmės dr. Walter Primeaux ir ypač Taivane gimęs kinų kilmės dr. Cheng-few Lee. Dr. P. Useldingas padėjo man parengti daktaro disertaciją dr. W. Primeaux mane išmokė rašyti akademinius straipsnius spaudai ir dr. Chengfew „kietai“ vertė mokytis finansų teorijos. Būdami puikūs akademikai, jie ragino studentus nebijoti aukoti

laisvą laiką labdarai. 1985 metais baigęs mokytis ir tobulintis norėjau savo finansines ir buhalterines žinias panaudoti Amerikos lietuvių labui.

Gavęs Fulbraito (Fulbright) stipendiją, 1990–1991 mokslo metais dirbau Lietuvoje. Kauno technologijos universitetui rašiau vadovėlius apie Vakarų rinkos finansus ir Vilniaus universiteto dėstytojus mokiau ekonomikos.

Jau beveik trisdešimt metų su šeima gyvenu Naujojoje Anglijoje. Nuo pat pradžios lankiau lietuviškus renginius. Mūsų dukra Adelė mokėsi Bostono lituanistinėje mokykloje, o aš 2005–2008 metais dirbau mokyklos išdininku. Nuo 2007 metų buvau LB Švietimo tarybos ir kartu JAV LB Bostono apylinkės išdininku. Iš Švietimo tarybos išėjau 2012 metais, bet ir toliau tvarkiau Bostono apylinkės išdą.

2012 metais trejų metų kadencijai buvau išrinktas į JAV LB tarybą ir sutikau būti Kontrolės komisijos pirmininku. 2015 m. rugsėjo mėnesį manęs paprašė perimti Pasaulio lietuvių bendruomenės išdininko pareigas Jungtinėse Amerikos Valstijose. Šį išdą perėmiau spalio mėnesį.

Gal man tinka kinų patarlė: „Ilga kelionė prasideda nuo vieno žingsnio.“

Su JAV LB Bostono apylinkės bendruomenės aktyvistais, valdybos atstovais ir

svečiais

Kokia jūsų, profesionalo, akimis yra PLB finansinė padėtis?

Finansiškai PLB nėra turtinga, bet mes neturime ilgalaikių skolų. Šiais metais organizuojame akciją JAV ir tikimės gauti lėšų iš pasiturinčių ir dosnių lietuvių. PLB Finansų komisija ir PLB pirmininkė Dalia Henke turi idėjų dėl lėšų telkimo Europoje ir kitur. Mūsų išdas yra decentralizuotas. Pagrindinis išdas yra mano rankose Rod Ailando valstijoje. Žurnalo „Pasaulio lietuvis“ JAV prenumeratos sąskaita yra Vytenio Vilko rankose Kalifornijos valstijoje. Lietuvoje Virginija Grybaitė tvarko PLB atstovybės ir žurnalo „Pasaulio lietuvis“ sąskaitas. Vyteniui ir Virginijai padedant, sausį atlikau PLB metinę apskaitą ir buhalterinį balansą. Visas išdas yra sudarytas iš dviejų valiutų, euro ir JAV dolerio. Kurso kitimas per metus irgi turi finansinę įtaką mūsų likučiui ar deficitui.

PLB išdininkas, PLB Finansų komisijos narys dr. Edvardas Bubnys ir PLB XIV valdybos pirmininkė Danguolė Navickienė. D. Shilas nuotr.

Esate PLB išdininkas, PLB valdybos Finansų komisijos narys, JAV LB tarybos narys, buvęs JAV LB krašto valdybos Finansų komisijos

pirmininkas, tvarkote mūsų Bostono apylinkės finansus. Kuo artimos ir kuo skiriasi visos šios pareigos?

Abejos pareigos reikalauja savotiško dėmesio. Esu jomis patenkintas, kadangi galiu savo finansų ir buhalterijos mokslų žinias panaudoti praktikoje.

Didžiausias skirtumas tarp JAV LB ir PLB – tai geografinis atstumas! Bostone yra keli šimtai lietuvių ir aš nemažai jų pažįstu ir matau. JAV LB taryboje yra apie 70 narių visoje Amerikoje. JAV LB Finansų komisijos nariai kiekvieną vasarą susirenka į telekonferenciją ir diskutuoja bei ruošia nutarimus pristatyti Tarybai, Komisija jokių pinigų tiesiogiai nevaldo.

PLB Finansų komisijos nariai gyvena išsibarstę po visą pasaulį. Komisijos pirmininkė Eglė Garrick yra Australijoje, kiti nariai gyvena Europos valstybėse, o aš, išdininkas, gyvenu JAV. Net ir Amerikoje PLB nariai yra išsibarstę nuo vienos pakrantės iki kitos. Su kolegomis galime tik susirašinėti elektroniniu būdu. Tačiau mūsų efektyvumą lemia darbingi nariai, ir nelabai svarbu, kad jie gyvena toli vienas nuo kito. Kiekvienoje bendruomenėje yra daug pasišventusių narių.

Kokios lietuviybės puoselėjimo išeivijoje perspektyvos ir sunkumai?

Daugiau nei 25 metus dirbau dėstytoju universitete, todėl Jungtinėse Amerikos Valstijose daugiausia dėmesio skyriau jauniems žmonėms (angliškai young adults). Dabar stebiu jaunas lietuvių šeimas. Girdžiu skundų visoje Amerikoje, kad lietuvių jaunimas nedalyvauja mūsų renginiuose. Prieš daug metų mūsų tėvai dipukai sunkiai vargo, bet vis tiek dalyvavo. Jie buvo politiniai pabėgėliai.

Dabartinius jaunus „trečiabangininkus“ galime vadinti finansiniais pabėgėliais. Visų jaunų žmonių gyvenimas – „trečiabangininko“ ar JAV gimusio piliečio – yra finansiniu požiūriu sudėtingesnis, negu buvo mano jaunystėje. Man atrodo, kad jaunas lietuvis pagrindinį dėmesį skiria darbui ir karjerai. Jis nori turėti gerai apmokamą profesiją ir yra įsitikinęs, kad neverta dalyvauti lietuvių bendruomenės veikloje, kol nesi pasiekęs gana aukštos ekonominės padėties. Mes, pagyvenę ir šiek tiek praturtėję lietuviai, turim suprasti ir užjausti jaunimą. Nekritikuokime jų per daug! Jaunimas turi daugiau energijos, bet mažiau pinigų. Organizacijos gali rengti renginius jaunoms šeimoms, bet nelaukite daug aukų iš jų. Taikykime akcijas vyresniems žmonėms ir iš jų prašykime aukų.

Ar manote, kad ateityje bus dar mažiau norinčių dalyvauti lietuviškoje veikloje?

Norėčiau tikėti, kad poreikis dalyvauti lietuviškoje veikloje stiprėja su amžiumi. Žmonės, kurie jaučiasi neturtingi, to gėdijasi. Jauniems yra svarbu gauti gerai apmokamą darbą ir tokiu būdu pakelti savo prestižą. Palaipsniui tokie šiek tiek praturtėję lietuviai, paprastai vidutinio ar vyresnio amžiaus žmonės, įsitraukia į veiklą. O senstant gal prestižas motyvuos juos dažniau.

Kokią užduotį, jūsų manymu, gali atlikti žurnalas „Pasaulio lietuvis“ ir internetinė svetainė www.pasauliolietuvis.lt?

Kartu su žmona Dalia skaitome įvairią lietuvišką spaudą, o dabar ir „Pasaulio lietuvi“! Kadangi didelė dalis jaunųjų lietuvių išvažiuoja gyventi ir dirbti į užsienį, Pasaulio lietuvių bendruomenė atlieka svarbų vaidmenį padėdama tiems lietuviams palaikyti kultūrinius ryšius. Matau, kad kasmet pasaulyje kuriamos naujos lietuvių bendruomenės. Net ir Kinijoje! Akivaizdu, kad lietuviai, išvykę gyventi svetur, jaučia norą palaikyti kultūrinius ryšius. Žurnalas „Pasaulio lietuvis“ ir internetinė svetainė gali suvienyti tokius išsibarsčiusius lietuvius.

Ar jums aktualus dvigubos pilietybės klausimas?

Štai mano šeimos ironija! Aš turiu dvigubą pilietybę, kadangi gavau Lietuvos pasą dėl savo dipukų tėvų. Mūsų duktė Adelė irgi turi dvigubą pilietybę savo senelių dėka. O žmona Dalia, nors gimusi ir augusi Vilniuje, neturi teisės gauti Lietuvos paso! Mano nuomone, tai yra politinė nesąmonė. Panašių šeimų yra visoje Amerikoje.

Dr. E. Bubnys su dukra Akvile ir žmona Dalia

Ar dažnai keliaujate į Lietuvą?

Buvau Lietuvoje du kartus, paskutinį kartą 2002 metais. Reikėtų vėl kada nors važiuoti, bet dabar turiu rūpintis savo motina, kuri pasiekusi garbingą amžių, vis dar gyvena savo name Čikagoje. Dalia ir Adelė važiuoja dažniau, paskutinį kartą Lietuvoje lankėsi 2014 metais vykstant Dainų šventei.

Dėkoju už pokalbį.

Straipsnis publikuotas žurnalo „Pasaulio lietuvis“ gegužės numeryje.

SPAUDOS,
RADIJO IR
TELEVIZIJOS
RĖMIMO
FONDAS

Nebijoti aukoti laisvą laiką labdarai

*„A journey of a thousand miles begins
with a single step“, – Lao Tzu.*

Dalia Shilas,
Viešųjų ryšių komisijos pirmininkė

Pagalba lietuviškomis organizacijoms tvarkantis su finansais Edvardui Bubniui teikia džiaugsmo. Jis seniai perprato savanoriško darbo prasmę, lietuviybės daigėlį jam puikiai įskiepijo tėveliai, o finansai – jo profesinė sritis. Tad viskas labai gerai sutampa.

Jis taip pat ragina pernelyg nespausti jaunų lietuvių, nereikalauti iš jų didelės finansinės paramos. Juk jiems svarbiausia pirma patiems ant kojų atsistoti, siekti karjeros, o tuomet jau galima tikėtis, kad jie ir patys pajaus poreikį remti lietuvišką veiklą iš savo kišenės.

